

SZARVAS ÉS VIDEKE

TARSADALMI és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 5 frt — kr.
Félévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr.
Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen hetenkint egyszer, vasárnap.
Szerkesztőség:
Búza-utca 1283. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetéseket elfogad s jutányosan számít a
Kiadóhivatal:
Városház és nagytemplom-utca sarkán, hova az előfizetési pénzek intézendők.

Egy elejtett eszme.

Sajátságos, s megfigyelésre végtelemül érdemes állapotok uralkodnak minálunk Békésben. A lakosság nagy többségét a vagyonos földmivelő osztály képezi, mely függetlenül magát minden idegen befolyástól, pihenést nem ismerő erős munkával folytatja az apáról rámaradt életmódot. Szerez folyton, s gyarapszik; s az utódokra a megnövelt családi vagyonmellel a hagyományos elzártkótságot szellemét is átörökíti. A békésmegyei „paraszt lord“-ok osztályából alig van számba vehető átmenet a teljesen vagyontalan munkás népig. A jelentéktelenebb középosztályt a most már szintén szűkes viszonyok között élő iparosság, kereskedői pálya, hivatalnoki kar általában az értelmi intelligencia szolgáltatja. Az ugynevezett kisbirtokos osztályról nálunk, úgy szólván, alig lehet szó.

S városunk, Szarvas, kicsinyben épen hű képét mutatja a vármegye lakossági és társadalmi viszonyainak, azaz a különbséggel, hogy míg a megyé-

ben több-kevesebb szerencsével megkísérlik egymáshoz közelebb hozni a lakosságnak egymással érdekellentétben álló elemeit, addig nálunk e téren a követválasztási komázáson túl — úgy szólván alig történik valami; vagy ha akad is valaki, a ki felismeri, hogy mégis csak restelni való állapot az, hogy a „földnek urai“ minden termékenyítő kölcsönhatás nélkül néznek farkas-szemtel a maroknyi kabátos emberrel, s jó akarattal rámutat az utra, mely a kölcsönös simuláshoz vezet: jóhiszemű szándéka az általános közöny zátonyán török meg.

Mi is évek óta hangoztatjuk e lapok hasábjain, hogy hiányzik közöttünk az a közszellem, mely a város különböző rendű és rangú polgárainak társadalmi életét jótékony hatásaiban megmehesítené, az általános emberi és sajátos polgári érdekek-sugallta érintkezést kifejténé, s az egyeseket egymás józan megbecsülésére indítaná.

Annaira jutottunk már, hogy idegessé lesz az ember, mikor népünk túllanyagias önző gondolkozásmódját, a

mammon-imádást uton-utfélen felpanaszolni halljuk. Hiszen tény, hogy a helyzetet jellemző vádak nem is nélkülözik a pozitív alapot, de nem volna szebb az örökös vádaskodás helyett a cselekvés terére lépni, s ezt a munkás tevékeny népet, mely eddig önmagáért élt, de melynek szívében bizonyára nem hiányzik az élet nemesebb törekvései iránti érzék sem, ezt a nem sokára saját zsirjába fuladó ember-matériát eszményibb célokért is lelkesülni tanítani?!...

Egy-két évvel ezelőtt valaki a böjti felolvasások gondolatát penditette meg lapunkban, mint olyan intézményt, mely országszerte tapasztalt eredmények tanúsága szerint nemesak az unalmas böjti időszak egyhangúságát képes kellemesen eloszlatni, de egyszersmind hathatós eszközévé is lehet a közismeretek terjesztésének, kedély- és szivnemesítésnek s az izlésfejlesztésnek. Az eszme, daczára, hogy ugyanakkor, talán épen a cikk hatása alatt, tanári körökben is megbeszélés tárgyát képezte, nem valósult meg. Semmiképen

A SZARVAS ÉS VIDEKE TÁRCÁJA.

Mutakamur.

Ha úgy egy koporsónál állunk,
Azt hisszük: mindenünk oda,
Hitet, reményt, üdvöt temetve
Csak Golgotha vár, Golgotha . . .

És kínos nagy vezeklést kezdünk
A frissen ásott hant körül,
S míg hull a köny, csak hull a rögre,
Megnyugszunk észrevétlenül.

Szívünk lassanként hitet, reményt,
Mindent, de mindent visszasír,
Az évek szállnak . . . hant beomlik . . .
S már azt se tudjuk: hol a sír . . .

VOJKÓ PÁL.

NO-NO!

— Idyll. —

— A „Szarvas és Vidéke“ eredeti tárcája. —

Irta: VITÁLIS ISTVÁN.

Derült májusi délután; az alkonyatra hajló nap kíváncsi sugarai végiglejtének a kis kert gyepesedő utain, egyikük — talán a legkíváncsibb — virágról-virágra szökve besurran a háznak kertre nyíló, tárt ajtaján az egyszerű, de csinosan butorozott szobába. Egy ideig ott bóbiskol Karolin néni szürkülő fején s bámulva néz körül.

A divánon ül egy fiatal ember s titkolhatóan elragadtatással felejtí szemét a közelében ülő fiatal leányka üde arcán, Karolin néni egészen bele merül az újságolvasásba s észre sem veszi a kis látogatót, a fényes kis napsugárt, mely most tovább szökik a fiatal emberre, végigcsiklandja annak homlokát, lehálad ábrándos arcán s végül a kerek asztalka közepére helyezett gyöngyvirág-csokron pihen meg.

A szobában néma csend van, nesztelenül surran be a gyenge szellőcske is, kellemes virágillatot hozva magával, meg-meg-

ingatja a májusi gyöngyvirág apró kis csengőit, de azok sem adnak hallható hangot, csak a lelkőkben rejtezkedő vízcsepp csillog.

Ezt a gyöngyvirágcsokrot nézi az a fiatal lányka is. A kis szellő játszó kedvvel lengeti a lányka szög haját. Alice helyre simítja rózsás ujjával a rakoncátlan fürtöket s üde arcára ellenállhatlan mosolyt csal valami édes gondolat.

Károly, az alig huszonegyéves fiatal ember, egyre növekvő gyönyörrel nézi a szőke lányka kedves arcát, mosolyra nyíló piros ajkát s szinte visszatükrözi égő arca, mint tusakodik lelke a tette vágyó gondolatlaltal: egy édes csókot lopni arról az ingerlő, csókra termett, piros kis ajakról!

A visszafojtott vágy erős sóhajban tör ki Károly kebeléből, megtörik a csend, megered a párbeszéd.

KÁROLY: (önfeledten.) Ah de szép!

ALICE: (igéző szemét az ifjúra fordítva.)

Kicsoda?

KÁROLY: (zavartan tekint Karolin névre, ki a szavakra felrebben s figyelmes lesz a beszélőre.) Ez a gyöngyvirág-csokor, (báttran) én a virágot mindig nagyon, igen nagyon

sem hízog reánk, hogy itt, hol azokon kívül is, kiket megszoktunk kíváncsian a szellemi élet munkásainak nevezni, — annyi tollforgató ember körül, hol manapság is három újságlap terjeszti kisebb-nagyobb mértékkel a szellemi világosságot, nem tudott összeverődni annyi vállalkozó, hogy egy böjti felolvasó ciklust meg lehetett volna indítani. S — szomorúan konstata-
táljuk — hogy e tekintetben máig sem változott a helyzet, mert míg a megyei lapok közléseiből megtudjuk, hogy Orosházán, Csorváson, Bánfalván, tehát oly községekben, melyek az értelmi intelligenciának aránytalanul kisebb % -ára hivatkozhatnak, szép sikerrel karolják fel a felolvasások eszméjét, addig nálunk, Szarvason, egy — hasonló irányban megindított — újabb mozgalom megvalósulás előtt szégyenletesen dugába dőlt. Emlékeznék olvasóink, hogy a szarvasi „Polg. kör“ elnöksége m. évi december elején népszerű felolvasások rendezése céljából felhívást intézett azokhoz, kiktől közéleti szereplésük alapján bizalommal remélhette, hogy felkarolják az alapjában nemes célú kezdeményezést. A kör tagjai örömmel néztek eléje az élvezettel kínáló téli vasárnapoknak, s mi lett az eredmény? Az, hogy a megkeresettek érdeklődéshiánya miatt ismét nem lehetett megkezdeni a felolvasásokat.

És mégis mi panaszodunk, hogy mélységes ür tátong az intelligencia s a földműves osztály között. Mi, akik ez ür betöltésére, a nép értelmi színvonalának emelésére kínáló kedvező alkalmat nem sietünk felhasználni.

Ez a tapasztalat mindenesetre elszomorító! S a helyi sajtó, mint a polgárok anyagi s szellemi érdekeinek bár sokak által kicsinyelt öre, ily tárgyak fölött nem térhet egyszerűen napirendre. Épen ezért a nemes ügybe helyezett bizalommal fordulunk a „Polg. kör“ kezdeményező t. Elnökségéhez, felkérjük a főgymnasiumi tanárkart, a kaszinó-választmányt, a szarvasi hivatalnoki és ügyvédi kart, hogy társulással, az eszme iránti szent buzgalommal lépjenek aktivitásba, s ne engedjük meg, hogy e téren is homlokunkra nyomják a könnyelmű mulasztás bélyegét. Még nem késő az idő. Sőt kedvező alkalmul kínálkozik a küszöbön álló böjti időszak, midőn mulatságok s lakodalmak szünetelvé, mindenki szivesen szentel időt kevésbé zajos mulatozásokra.

Ne engedjük végkép elaludni az elejtett nemes eszmét!

Spectator.

Szabályrendelet.

A heti vásárok látogatóit érdeklő vármegyei szabályrendeletből, mely miniszteri jóváhagyás mellett a napokban érkezett vissza az alispáni hivatalhoz, közöljük alábbiakban azon részt, mely Szarvas és vidékének vevő és árus közönségét leginkább érdekli.

Szarvas község heti vásárjain idegen iparosok által az arany- és ezüst művesek, kefekötők, pipafaragók, hangszerkészítők, látszerészek, gombkötők és aranyozók által előállított iparcikkek árusíthatók.

Kondoros község heti vásárjain idegen iparosok által a szítás, arany- és ezüst műves, rézműves, bádogos, lakatos, kötélverő, timár, bogár, pintér, mézeskalácsos, kefekötő, könyvkötő, gombkötő, üveges, női

szabó, kosárkötő, fazekas, szűcs, pék, cukrász, szappanos és takács által készített iparcikkek árusíthatók.

Ócsöd község heti vásárjain idegen iparosok által a pék, könyvkötő, kefekötő, esztergályos, pipafaragó, hangszerkészítő, kádár, szerkovács, késes, üveges, arany- és ezüstműves, réz- és bronzműves, fazekas, keztűs, sérvkötő, fésűs, legyező készítő, csontfaragó, kosárkötő, mézeskalácsos, viaszöntő, látszerész, lemezelo, gombkötő, timár, szítás, nap- és esernyő készítő, bádogos, kárpitos, bőröndös, szijgyártó, ostorkészítő, órás, aranyozó és cukrász által készített iparcikkek árusíthatók.

Szt.-András község heti vásárjain idegen iparosok által a kalapos, kefekötő, fésűs, késes, kosárkötő, kötélverő, bőröndös, gombkötő, mézeskalácsos, nyerges- és szijgyártó, órás, puskaműves, rézműves, pék, szappanos, szűcs és pipafaragó által előállított iparcikkek árusíthatók.

A munkás-kérdés és a háziipar.

Sok mindent olvashattunk és hallhattunk már a munkáskérdésről. Pár évvel ezelőtt még csak hírből ismertük, nem sokára azonban felütötte fejét a fővárosban, majd a vidéken s így a többek közt megyénkben Orosházán, Bánfalván, stb. Lett aztán e munkás mozgalomból az u. n. alföldi munkáskérdés s mert Szarvas közel fekszik Orosházához — jöllehet, itt nem volt munkáskérdés — mindazáltal itt is riogattuk vele magunkat.

Annai bizonyos, hogy az alföldi munkásmozgalom még nem oly veszedelmes s nincs oly mélyen meggyökerezve, hogy azt kellő tapintattal — szorongók nélkül is — el ne lehetne irtózni. — Nálunk munkáskérdésről természetesen nyáron lehet szó, holott szerintem az alföldi munkáskérdést télen lehetne leginkább megoldani. Mielőtt azonban szerény nézetem megvilágításához hozzáfognék, kénytelen vagyok röviden reá mutatni az alföldi munkás életmódjára.

Az alföldi munkás baja tulajdonképen abban kulainál, hogy nyári munkás lévén

szerettem! Már gyermek koromban „virágos Karinak“ hívott mindenki. Most is a legnagyobb örömmel járok a virágok között. Hajnal hasadtakor a felkelő nap sugarával egyszerre üdvözlöm kis kertünk virágait, el-elnézem a kis viráglátogató rovarok zümmögő táborát, elmerengve hallgatom a madarak kedves danáját. A virágok bizalmasan bölintgatják, hajtogatják előttem szép fejecskéjüket, ők ebresztették keblemben az első édes, a legédesebb érzelmét. Az a három szál gyöngyvirág, melyet maga két évvel előbb adott nekem, most is megvan, itt őrzöm szivem felett, ez az én legdrágább, legféltettebb kincsem!

E közben megfogja Alice kezét, ki alig látszik Károly suttogó szavaira hallgatni, hanem az ifju óraláncán függő emlékérmét lengeti.

KÁROLY: (Kézébe zárva Alice párnányi kezét) Én nagyon, kimondhatatlanul szeretem . . .

ALICE: Kik?

KÁROLY: (tetovozva tekint Karolin né-
nre, ki épen lapot fordít.) A gyöngyvirágot
da — . . .

ALICE: (a nyitott ajtón át a kertbe szökik s néhány szál gyöngyvirágot lép.) Carolus!

KÁROLY: (színién a kertbe megy.) Nos?

ALICE: Tes-ék, (a gyöngyvirágot az ifju keblére tűzi) ha szereti.

KÁROLY: (hívvel.) Igen, szeretem!

Megfogja Alice kezét s ajkához emeli.

ALICE: (kiszabadítva kezét.) No-nó! (éneklő hangon.) „Kari vigyázz, mert tetted követendi gyász!“

A lugas melletti bokorban kis kerti zenér csattog. Alice figyelmes lesz rá, óvatosan a lugashoz közeledik, a padra ül s visszatartott lélekzettel hallgatja a kis madár vidám danáját s nevető szemével kíséri az ágról-ágra szökő madarat. Károly nesztelenül Alice után lopózik, egész közel hajlik a lányka sugár természetéhez, érzé-
nak édes lehetét, karja önkénytelenül is ölelésre tárul; átkarolja Alice karsu derekát, nézi hófehér nyakát, nézi hosszan, egyre közelebről, egyszerre csak elesattan rajta az első édes csók.

Alice, mint a sebzett özike, felszökik, a kis madár is elhallgat, mint a mikor vi-

har van kitérőben. Alice elfordul s fehér kendőjével takarja el azt a piros foltot, melyet Károly csókja támasztott hófehér nyakán.

Károly csak nézi s lelkében a sok összekuszálódó gondolat közül egyik sem ad tanácsot, mit tegyen most: bocsánatot kérjen-e, örüljön-e vagy kétségbe essék? Az az édes vágy, mely e jelenetet előidézte még mindig ott kísért szívében s alig bírja megállni, hogy át ne karolja azt a kis duzzogó teremtet, hogy pirosra ne csókolja üde arcát, hogy le ne zárja azt a piros ajkat, melynek szavától úgy fél most.

És egyikhez sincs bátorsága, — mégis megszólal:

— Haragszik?

Alice nem szól.

KÁROLY: (szomorúan.) Haragszik. Már most maga is haragszik. Rám már mindenki haragszik. (keserűen.) Miért is nem halok én meg . . . nekem nincs senkim . . . nekem nincs miért élnem, nekem nincs kiért küzdenem, hiszen engem nem szeret senki!

ALICE: (hamiskás mosolylyal) Hát a mamája?

— s ez a baj! — mindenképen arra törekszik, hogy évi szükségletét nyári munkájával szerezhesse be.

Az alföldi munkás — tekintve a munkacserét — alig hasonlítható más nemzetbeli munkáshoz, s így nem csoda, ha igényei is magasabbak. Mert míg a felvidéki tót naponként megéri egy kiló zabkenyérrel, hozzá zöld ugorka, vagy hajas krumplival; az oláh munkásnak is elég egy adag puliszka; addig az alföldi munkásnak nem is kenyér, ha nem „búza“ s nem is früstök, ha nincs hozzá jó adag szalonnája s ezen felül minden nap kétszer főtt étel. Még öltözködésében is túltesz más munkáson, mert míg a magyar munkás legalább vasárnapokon tisztességes és tiszta ruhát ölt: addig a tót és oláh hetekig képes egy és ugyanazon ruhában járni. — Szóval, a magyar munkás erős munkát végez, de igényei is sokkal nagyobbak.

Ez azonban nem volna baj, ha ez igények túlságosnak nem volnának mondhatók. De bátran állíthatom, hogy az alföldi munkás igényei — tekintve az általa teljesített erős munkát is — föltöbb magasak; amennyiben igényeiket jóformán nyári munkájuk végzése után kívánnák kielégíteni.

Sokan azt állítják — sőt maguk a munkások is azt hiszik, — hogy télen az alföldön nincs is munka s ha a szegény ember nyáron át meg nem keresi a télire valót, téli munkája után akár éhen veszhetne. Ezt egészében nem írom alá, bár magam beismerem, hogy a legbuzgóbb munkás is — hacsak valamely malomban, mert gyáraink nincsenek, rendes foglalkozása nincs — legnagyobb igyekezete mellett sem kaphat egész éven át állandó munkát.

Erre a kérdésre többféle megjelölt különböző röpiratokban megadták a feleletet, hogy állítson hát a kormány gyárakat telepítsen be szőlővel homok-területeket, stb. Könnyű azt így papíron elmondani, csak hogy a valóságban ehhez több is kell, amit nem célozom fejtegetni.

Nekem sokkal egyszerűbb és kivihetőbb eszmém van, minek keresztülviteléhez nem

kell nagy alaptőke, mégis biztos munkához juthatni általa s egy munkás-család megélhetésénél figyelembe vehető tényezőt képez.

És ez nem egyéb, mint az alföldi munkással a háziipar megkedveltetése. E tekintetben különösen városunk helyzetére utalok. Mert hogy is állunk mi a háziiparral? Sehogy.

A fonó rokkák világa immáron nálunk is megszűnt. Nagyon vékony lett az új nemezdek bőre a rokkán font s szőtt vászonhoz. Szóval, ami kis háziiparunk volt, abból is kiszoktánk. Azt mondják erre sokan, hogy olcsó a vászonnemű, hogy nem érdemes érte a kendert „nyálazni“, Van benne valami, de nem egészen igaz.

Van még azonban nálunk háziipar másféle is, csak nézzünk jól széllyel. Ilyen: a seprükötés, és kosárfonás. Csakhogy, ha még meg is figyeljük e két iparágat, bizony belátjuk, hogy mindkettő nagyon kezdetleges állapotban van. Még ezt sem tartanám oly nagy bajnak, ha általánosan el volna terjedve, de nálunk a háziipar növelése is nagy részben azok kezében van, kik mint rabok, azt a fegyházban elsajátították s haza jöve, abból éldegélnek.

A kosárfonást és gyékénymunkát tartom azon munkáknak, melyekre a szegény népet megtanítva: őket alkalmas mellékfoglalkozáshoz és keresethez lehetne juttatni.

Azért tartom fontosnak és legcélszerűbbnek az említett két háziiparágat, mert ezekre nálunk a talajviszonyok is föltöbb kedvezők.

A kosárfonásnak azonban sok válfaja van s tény, hogy mi — hol a Körös mentén elég vessző terem — a finnmabb kézi-kosarakat kereskedésekből méreg-drágán vesszük: így vagyunk a gyékény-munkákkal is, holott ha ezek háziiparszerűleg állíthatnának elő, felényibe sem kerülnének s pénzünk sem vándorolna a messze idegenbe.

S e háziipari munkához az anyag beszerzése is téli időszakra esik, tehát munkaszünet idején.

Mint fentebb is mondtam, ezek keresztülviteléhez nem kell nagy befektetés, csak egy kis jóakarát a városi hatóság részéről; nevezetesen ingyen háziipar tanfolyam nyitása két-három éven át vagy tovább s a munkák értékesítésének könnyebb tétele hatósági és állami támogatás által.

Ilyenformán csupa kíváncsiságból is többen felkeresnék e tanfolyamot s ha annak üdvös voltát is belátnák: csekély díj fizetése mellett lehetne folytatni tovább. Ez által elvonatnék népünk téli téletlenségétől s a butító „filkózásnál“ hasznosabb téren foglalkoztatná pihent elméjét. (Legközelebb állami segéllyel Békésen szerveznek ily tanfolyamot.)

Nem lehet célozom, e rövid cikk keretében egész programot adni s így egyelőre megelégszem az eszme felvetésével, mert tapasztalatból merített meggyőződés, hogy csak azon vidékek lakói emelkedhetnek erkölcsileg, (mert a munka nemesít!) s anyagilag egyaránt, kik a mezőgazdaság mellett valamely háziiparral is foglalkoznak.

Mindez, a mit itt elmondtam, korántsem gyógyítja meg azon társadalmi bajt melynek neve munkáskérdés, de a baj megelőzésének bizonyosan egy jelentős eszköze lenne.

De mi, boldog szarvasiak, még ne féljünk a munkás-kérdéstől; ne féljünk, míg megtartjuk ama jó szokást, hogy itt a családokon kívül minden valamirevaló háznak megvan a szegény embere, vagy asszonya. — Ezeknek a szegény embereknek, az igaz, hogy nem kell már semmiféle háziipar, elég ha elzöprik a háztáját; de ha azt akarjuk, hogy fiaik valamikor majdan május elsején ne csoportosuljanak tüntetni a mgélhetés ellen: talán mégis jó lesz megfontolni e jó szándékkal megírt sorokat, azoknak, a kiket leginkább illet. —i.

A szarvasi takarékpénztár felügyelő bizottságának jelentése az 1892-iki üzletéről.

Tisztelt közgyűlés! A szarvasi takarékpénztári részvénytársaság m. évi közgyűlése által az 1892-ik évi üzlet-vezetés felügyeletével megbizva levén, van szerencsénk jelenteni, hogy az alapszabályok értelmében az intézet helyiségén időnként megjelenve az ügykezelést folyton figyelemmel kísértük a napi, havi és félévi kimutatásokat megtekintettük s a penzekeket számba vettük; az igazgatóság jkveit olvasva, annak eljárását ellenőriztük, s az 1892-ki december hó 31-én lezárt, az igazgatóság által előzetesen tételként megvizsgált és egyhangulag helyeselt évi zárszámadásokat a leltárak szerint felülvizsgáltuk, az üzlet forgalmi kimutatását bevétel és kiadásmérleg és vagyon, jövedelem és költség czimletei szerint a megfelelő üzleti számkönyvekkel összehasonlítottuk, a vonatkozó összes kimutatásokat, okmányokat előlegeket, váltókat, jelzálogokat, beváltott szelvényeket és letett részvényeket egyenként elővettük, mely beható vizsgálat után bizonyosságot teszünk arról, hogy

1., a számviteli könyvek pontosan vezetettek, naponként lezártak, a kamatok szabály- és határozat szerint számítottak.

2., az évi zárszámadásban kimutatott főösszegek az üzleti könyvek végösszegeinek teljesen megfelelnek.

Minél fogva az 1892-ik évi forgalomból kintuntetett 9241 frt 80 kr. tiszta haszon, a folyó hó 4-én tartott igazgatósági gyűlés javaslatához csatlakozva, nézetünk szerint is ekkép lenne felosztandó.

KÁROLY: (érezgős hangon) Szegény anyám! Igaz, ő szeret. Ő az egyetlen, a ki engem szeret, én is szeretem őt s ozentul még jobban fogom szeretni, egyedül csak őt fogom szeretni.

ALICE: (Károlyhoz lép, ki lesütött szemmel áll s nyakkendőjét igazítja helyre.) Az imént mást mondott!

KÁROLY: Az imént?

ALICE: Igen-igen!

KÁROLY: (elméldzva.) Mit mondtam?

ALICE: Azt, hogy, hogy mást is szeret!

KÁROLY: Szeretek, de —

ALICE: De?

KÁROLY: De az engem nem szeret. (szomorúan.) Maga engem nem szeret.

ALICE: Azt nem mondtam!

KÁROLY: (hóvval.) Hát szeret? (Megakarja fogni Alice kezét, de az egy rózsabokor mögé fut.)

ALICE: No-no!

KÁROLY: (ismételve.) No-no, no-no! Mit jelent e rövid ikerszó, „igent“-e vagy

„nem“-et, miből tudjam én meg, hogy vajjon szeret-e?

ALICE: (A virágok közül egy rózsabimbót dob felé.) Kérdezze meg virágjaitól, hiszen azok az ön „bizalmasai!“

Károly letépi az első kehelylevelet: szeret, letépi a másodikat nem szeret, letépi a harmadikat — miközben Alice kíváncsian közeledik — szeret, kitépi a negyediket: nem szeret, kitörő örömmel tépi le az utolsó levelet: szeret, szeret s megfogja Alice kezét, csókot leheli rá. Alice ráveti nevető szemét, lassan kivonja kezét, az ölelni vágyó karok elől a rózsabokor mögé menekül, rózsás ujjait fenyegetőleg emeli fel: No-no! De enyelegve csókot hány az ifju felé.

Karolin néni (az erkélyről): Gyermekeim, uzsonázzni!

Károly és Alice (haróltva): megyünk, Karolin mama!

1., Az igazgató és a kölcsönt bíráló bizottság tiszteletdíjára	739 frt 34 kr.
2., Jótékony czélokra	170 frt 04 kr.
3., Osztalékra	8300 frt — kr.
4., Az 1893-ki év javára	32 frt 42 kr.

Összesen: 9241 frt 80 kr.

ezen egyező javaslat elfogadása esetében esik 1892-ik évi osztaléknál egy-egy részvényre nyolcz frt 30 kr.

Midőn pedig ugy az igazgatóságot és a kezelő tisztséget, valamint a felügyelő bizottságot is az 1892-ik üzletévre vonatkozólag további felolvasás alóli felmentésre ajánljuk, illetve kérjük, vagyunk illendő tisztelettel

Szarvason, 1893. febr. hó 6-án.

Kutlik Endre	Waldner Ignác
f. ü. b. jegyző	f. ü. b. tag.
Mázor József	Mocskónyi József
f. ü. b. tag.	f. ü. b. tag.
Achim Ádám felügy. biz. elnök.	

M i u j s á g ?

— **Ötvenéves jubileum.** Réthy Sándor, a szarvasi kereskedői karnak e tevékeny, lelkes tagja, közelebről fogja megünnepelni üzlete fennállásának félszázados jubileumát. Ez alkalomból — mint hírlík — kartársai s alkalmazottjai ovátióban fogják részesíteni a jubiláló cégfőnököt.

— **Eljegyzés.** Nagy József kir. törvényszéki bíró bájos leányát, Ilonkát folyó hó 2-án jegyezte el Tapolcsányi Imre, szarvasi kir. aljárásbíró.

— **Esküvő.** P é c h y Kálmán, takarékpénztári könyvelő, ma, febr. 12. d. u. 5 órakor szük családi körben tartja egybekelési ünnepélyét özv. Kiss Mihályné kedves leányával, Erzsikével.

— **Egy lelkész és képviselő a polgári házasság mellett.** Orosházán Veres József ev. lelkész és országos képviselő, ki több mint egy évtized óta minden télen tart és rendez felolvasásokat a „Polgári körben“, mult vasárnap este a polgári házasságról tartott előadást, felvilágosítván a közönséget a polgári házasság fajáról, lényegeiről, behozatalának okáról és céljáról. A közönség annyira megtöltötte a termet, hogy sokan helyszűke miatt kénytelenek voltak visszatérni. A tervszerűen terjesztett ámitások ellensúlyozására az ilyen ismertetésekre nagy szükség van, bár tenné mindenki, a kinek szívében fekszik a mindjobban kiélesedő egyházpolitikai konfliktusok elenyésztetése.

— **A szarvasi takarékpénztár** f. hó 20-án tartja közgyűlését, melynek tárgyát az 1892-ik évről szóló üzletforgalom mérleg, jövedelem- és költségkimutatás, valamint a felügyelőbizottság jelentése alapján az igazgatóságnak, kezelő tisztségnek és a felügyelőbizottságnak a mult üzletévre vonatkozó felmentése fogja képezni. — Az 1892. üzletév 2,206.718 frt 55 kr. évi forgalommal és 9241 frt 80 kr. tiszta haszonnal záródott, mely utóbbi összegből az igazgatóság és felügyelőbizottság javaslatához képest 8300 frt vagyis részvényenként 8 frt 30 kr. fordítatniék osztalékra. Ez osztalék a mult évihez képest emelkedést mutat, ami bizonyára kellemesen fogja meglepni azon részvényeseket, kik ez évre még a mult évinél is kisebb összeget vártak. Bizonyára fokozni fogja ez a bizalmat városunk eme régi pénzügyi változó pénzügyviszonyokat, üzleti viszonyban álló feleinek érdekében minden lehetőséget megtesz. — Ez az oka, hogy bár városunkban ez időszertint hat pénzügyintézet elégíti ki a pénzügyi szükségleteket, a szarvasi takarékpénztár ezekkel a versenyt nemcsak felveszi, de meg is állja. — A mult évben különösen a jelzálogkölcsön emelkedett előnyösen, ami a 6°/_o-nak eredménye. — Czélszerű intézkedése a pénztárnak az is, hogy a kölcsönbíráló-bizottság most már folytonosan rendelkezésre áll. czzel segítve van az eddigi ne-

hézkesebb eljáráson. Szolgálatot véllünk teljesíteni azzal, hogy népünknek ezt a saját pénzügyintézetét ajánljuk, figyelmét főleg arra hívja föl, hogy jutányosabban, s kedvezőbb feltételek mellett más intézetnél sem juthat kölcsönhöz; (— könnyebben tán igen, de a könnyebb nem mindig előnyösebb.)

— **A kondorosi kaszinó egyesület** f. hó 8-án tartotta új helyiségének felszentelő ünnepét, mely az alig egy évtizedes multu község rohamos emelkedéséről, társadalmi életének élénkségéről fényes bizonyosságot tett. A sikerült rendezés, a mulatság díszes kiállításai, a hangverseny magas izlésre valló műsora, a lesztelen jókedv s a kondorosiak hamisíthatlan magyar vendégszeretete kedves emléküvé teszik mindenki előtt az estélyt. A hangverseny programja zongora- és hegedűszámokon kívül szavalatot, melodramát és felolvasást nyújtott. Pongrácz Istvánné urnó, — a bécsi conservatorium végzett növendéke, brillans technikával, művészi felfogással játszotta „Halchbreuer La Fou“ című hangversenyművet. Előadását zajos teszés kísérte. Hageter Gusztávné urnó Vörösmarty „Szep Ilonka“-ját (melodráma) szavalta meleg érzéssel, rokonszenves hangon, igaz értelemmel; a sikerült zongorakíséretet Pongrácz urnó szolgáltatta. Kevicky László ur helyi érdekű felolvasása folyton élénk derűtségben tartotta hallgatóit. Kondoros multjáról és jelenéről, lakosságáról, a viszonyokról beszélt sok szellemmel és erős megfigyeléssel. Lányi Anna kisasszony Gabányi „Esernyő és levél“ című monogját adta elő fényes sikerrel, újra aratva a babérokat, miket a szarvasi nőegylet legutóbbi hangversenyén raktunk lábainhoz. Mázor Elemér ur Artot „Souvenir de Bellini“ című művét játszotta hegedűn, Pongrácz urnó zongorakíséretével. A hallgatóság kívánatára előadását néhány szép magyar nőtával toldotta meg. Hangverseny után reggeli 8 óráig szakadatlan hévvel és jókedvvel folyt a tánc, melyhez a zenét Pepi bandája adta. Reggelire Herberger Kálmán ur vendég szerető házához gyűlt össze a vendégek nagyobb része, s ott volt együtt lelkes hangulatban, ismételt tánc között csaknem délig. Mindenki kellemes emlékekkel tért haza a sikerült mulatságról, kondorosi casinó pedig ily felszentelés után kitűnő auspiciumok közt kezdette meg a kondorosi társasélet fejlesztésére vonatkozó misszióját. Ott voltak: Kevicky Lászlóné, Dérczy Ferenczné, özv. Bárány Ferenczné, Pongrácz Istvánné, Fejér Sándorné, Mázor Józsefné, Hageter Gusztávné Herberger Kálmánné, Suhajda Antalné, Bíró N.-né, Baros Istvánné, özv. Nyácsik Sománé, özv. Thury Endréné, Póhl Gáborné, Konstantinovic Györgyné, Fejér Imréné, özv. Fejér Imréné, Hoffer N.-né urnók. Fehér Gizella, Hoffer Irma és Olga, Horváth Margit, Lányi Hermin és Anna, Jeszenszky Antónia, Konstantinovic Sziláike, Zlinszki Rózsika kisasszonyok.

— **Az esperességi pénztárnoki állás.** A békesi ev. esperessége pénztárnoki állására beküldött szavazatok mult héten bontottak fel a Nt. Achim főesperes által egybekért bizottság előtt. Beérkezett 32 szavazat; ezekből legtöbb szavazatot nyert K o r e n, hcsabai lelkész (15), Ifj. J e s z e n s z k y Károlyra, (M.-Berény) s S z e b e r é n y i Andorra (Nagy-Lak) 4—4 egyház adta szavazatát, minthogy azonban ez utóbbi a főespereshez intézett levelében hivatkozással aggkorára távol óhajt maradni a pályázatban való részvételtől, az abszolút többség hiányában szükségessé vált pótválasztásnál csak Koren és Jeszenszky lesznek a jelöltek.

— **Vasutügy.** Mint az „Orosházi Ujság“ írja, dr. Pollacsek Károly a hét elején Orosházán időzött a célból, hogy megkösse a szerződést azokkal, a kiknek földjén az építendő szarvas—mezőhegyesi vasut keresztülmegy. 350—400 frt átlagos árt fizet a vásárhelyi pusztaiaknak s körülbelül ennyit hajlandó az orosháziaknak is fizetni, az orosháziak azonban magasabb árt kérnek,

— **Kevicky Lászlótól** lapunk élénk tollu tárczirójától négy csinosan írt hitépitő elbeszélés jelent még a Luther-társaság XIII. számú kiadványa gyanánt. Tárgyuk a reformáció történetéből van merítve. I. *Az elrendelt prédikálás. II. Borzasztó fátylok. III. A börtönben fakadt hiség. IV. A hitves. A „Prot. Egyh. és Isk. Lapok“ munkatársunknak a szélesebb körű prot. olvasóközönségnek szánt olvasmányait ugy jellemzi, hogy: „Melegséggel, evangéliumi szellemben, hiterősítőleg és jó magyarsággal vannak írva,“ — ami a germanizmus mai virágkorában, szintén nem utolsó érdem.*

— **Lesz-e állandó hid a Körösön?** Jász-Nagy-Kun-Szolnok vármegye alispánja átiratilag értesíté vármegyének közönségét, hogy hajlandók ők is hozzájárulni a szarvas-mezőturi 18. számú körösi átvezésén levő komp helyére állandó hid építéséhez, ha az állandó hid költségei nagyobb részét Békésvármegye s érdekeltekt községek fogják viselni. A kérdéses átvezésen leendő hidépítés azonban csaknem százezer forint költséget igényelne, s ennek fedezése nagyon nehéz, mert az utronal nem is megyei, hanem községi. Ily körülmények között nem igen hihető, hogy a mostani komp-kezelés hiddal rövid idő alatt felcserélhető legyen.

— **A szépülő Kossuth-utca.** A Kossuth utca, mely eddig is legvonzóbb része volt városunknak, rövid időn sokat fog nyerni szépség s csin dolgában. Mikolay Mihály, kir. közjegyző, a háza melletti üres telken a tavasz kinyíltán díszes magánlakot fog építtetni, az eddiginél a célnak inkább megfelelő hivatali helyiséggel. A Kossuth és Tűzok-utca sarkán levő Baghy-féle házat pedig új tulajdonosa, Bugyis Andor gyógyszerész fogja jelentékenyen kibővíteni s a mai izlés szerint atalakíttatni. Sámuel Adolfnak mostani üzlethelyiségét alakítják át az új gyógyszerházzá, lesz szikvizgyár is, melyet a tulajdonos folyékony szénsavval való működés-re rendez be. Szóval a Kossuth-utca, a csendes ábrándozásra hajlandók kedvelt fészke, megeléknkül s nagyvárosias szint ől Hát a Csizmadia — vagy mint jellemzően nevezni szeretik, „Szépieány“-utca mikor nyer már kissé idealisabb ábrázatot? Az a kilitást és közlekedést gátló, 2—3 féléház disztelésével meddig fog még botránkozni itt lakót és jövevényt egyaránt?

— **Reform a vasutakon.** Az 1893. évi január hó 1-ével életbelépett új vasuti üzletszabályzat alapján a magy. kir. államvasutakon, valamint az üzomben levő összes helyi érdekű vasutakon fennálló összes helyi és csatlakozási személy- és podgyász-díj-szabásokban alábbi változások álltak be: 1. Gyermekek ezental 4 éves korukig utazhatnak díjmentesen. 2. Ha valaki menetjegy nélkül száll föl a vonatra és azt önként azonnal a kalauznak jelenti, csak az esetben fizet 50, illetve 60 kr pótdíjat, ha a menetdíj legalább 50—60 krt kitesz, ellenesetben pótdíj fejében csak amyi fizetendő, mit maga a menetdíj kitesz: összesen tehát a menetdíj kétszeresse. 3. A podgyászforgalomra vonatkozólag megszűnik az érték- és határidő-biztosítás és mindkettő helyébe a „szállítási érték bevallása“ lép életbe, melyért a díjpótlék minden megkezdett 200 km. után a bevallott összeg 5 ezredrésztére rug, de mint legcsokélyebb díj 20 kr szedetik.

— **Allategészségügy.** Osabacsü-dön a br. Königszwarter-uradalomban pár hét óta a szarvasmarhák között járványszerűen uralg a ragadós száj- és körömfájás. Újabban a Haraszi-féle bérlctről tudósítanak, hogy a sertések között ott is kiütött a szájfájás.

— **Köhögés, rekedtség és nyálkásodásnál** melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe Egger díjjutalmazott mellpasztiláit. Kaphatók eredeti dobozokban 25 át 50 krért minden gyógyszerháztban, valamint Egger A. fia gyógyszerkülönlegességi gnyrában Bécs Nussdorf.

— **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben pri-vátmegrendelőknek közvetlenül** szállit: **fekete fekére és szines selyemszöveteket** méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig phstaber és vámentesen, sima, csikos kockázott és mintázottakat, damasztot stb (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek, Svájcba ezimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Törvényszéki csarnok.

A békéscsabai népbank bűnpöre.

Végtárgyalás.

Első nap.

Szerda, febr. 7.

A megbukott b-csabai népbank ismeretes bűnpörében ma vette kezdetét a végtárgyalás a gyulai törvényszék rozszant épületének egyik alacsony sötét szobájában. A hallgatóságot, talán a szűk helyre való tekintettel, mindössze tizenhárom gyulai lakos képviselte.

A végtárgyalást Nagy József bíró elnöklete alatt Pally Jenő és Szakmáry Arisztid vezetik. A kir. ügyészséget dr. Kis János képviseli. A vádlott képviselőben Vágács Rácz Flóris budapesti ügyvéd, a csüdtömegében pedig dr. Fábry Sándor csabai ügyvéd jelent meg.

Vádlott Bartóky László ünérzetes, bátor léptekkel jelenik meg a bíróság előtt, s magát tiszteletteljesen meghajtva várja az elnöki rendelkezést. Nem látszik meg rajta a két évi vizsgálati fogság s a rabkoszt. Ismerőseit nyájas mosolylyal üdvözi, s nyílt tekintete s rokonszenves kül-eje az ártatlan ember benyomasát kelti.

Elnök elrendeli a vád alá helyezési határozat felolvasását.

A kilenc ivre terjedő határozat felolvasása egy óránál több időt vett igénybe.

A vádlott azokat a passzusokat, melyek terheltök voltak reá, mosolylyal fogadta s e közben a kezai között levő papírra folyton jegyeztetett. A kir. tábla határozata már nemcsak Bartókyknak, hanem a népbank igazgatóságának és felügyelő bizottságának vád alá helyezését is elrendeli; míg a kuria az első bíróság határozatát hagyta helyben.

Az a vádhatározat Bartókyt a Btkv. 417. és 414. §§-ainak 3. és 4. pontja értelmében csalárd bukás büntette, 355. 356. és 359. §§-ainak 2. pontja értelmében sikkasztás büntetében való részesség, 379. és 384. §§-ainak 2. pontja értelmében hivatalból üldözendő egyrendbeli folytatólág elkövetett csalás büntette miatt kelyezi vád alá. A vádhatározat szerint főgyanuok Bartóky ellen az, hogy 95,500 forintnyi vagyonát elrejtette, arról elszámolni nem tud, tehát a katasztrófára készült.

E három bírósági vádhatározat felolvasása után az elnök 10 percre a tárgyalást felfüggeszti.

E szünetet Bartóky védőjével való csendes társalgással töltötte, időközben a hírlap-írók asztala felé is tekintgetett, sőt egyikkel-másikkal szöba eredt. Megbotránkozását fejezte ki a békésmegyei fogházban levő rendtelenségek miatt. Felpanaszolta, hogy a rabkoszt élvezhetetlen, a hus férges s az egész-ég ellen határozott merénylet. Rezignációval

említette, hogy fiától havonként három forintnyi segélyt kapott s ezzel szerezte be apró szükségleteit. A szakértők egyikének, Lendvay Sándornak szakvéleményében határozott személyes ellenségeskedést lát, s ez ellen óvást is fog emelni s így szólal fel: „Ha szabadon volnék, nem késném egy percig sem öt párbajra kihívni. S minden lelkiismereti furdalás nélkül megszabdalnám; mert hála Istennek a kardforgatáshoz is értek.” Megjegyezte még azt is, hogy rab-élményeiről rabdomákat fog írni, s beküldi a Borszem Jankó vagy Üstökös-nek, mert oda valók, éppen úgy, mint az ő két éves nevetéséges vizsgálati fogsága.

A 10 pernyi szünet után elnök Schwarz Ármia „magyar ipar- és kereskedelmi bank“ cégvezetője szakértői véleményét olvastatja fel, mely szerint az egész könyvelési mód olyan volt, hogy a főkönyvelő a saját tet-szése szerint állithatta össze a mérleget, a vagyontételeket mindig annyival emelhetette a mennyit a deficit kitétt s nyereséget annyit mutathatott ki, a mennyit jónak látott. A felolvasott szakvélemény után

Elnök felhívja a szakvélemény adóját Schwarz Ármint, hogy esetleges véleményét és kívánalmát terjessze elő.

Schwarz Ármint szakértő kijelenti, hogy írásban benyújtott véleményéhez nincs mit hozzátennie és kéri a törvényszéket, hogy a végtárgyalást elhagyhassa.

A kir. ügyész és védőügyvéd ellenzik o kérelem teljesítését és az elnök a zárt ülés eredményeként kijelenti, hogy a szak-értők jelenlétét egyelőre szükségesnek tartja.

Felolvassák ezután Lendvay Sándornak az I. magyar általános biztosítótársulat aradi vezérügynökének írásbeli szakvéleményét, Bartóky e jelentés felolvasása alatt folyton nevetgált és szorgalmasan jegyeztetett. Lendvayt személyes ellenségesnek vallja.

E két szakvélemény felolvasása után Védő megjegyzi, hogy fentartja magának a jogot, hogy a tárgyalás folyamán o szakvéleményekre megjegyzéseit elmond-hassa.

Elnök kijelenti, hogy a védelemnek teljes szabadságot ad, s azt semmikép sem kívánja korlátok közé szorítani.

Felolvasásra körül ezután a bank három rendbeli alap- és ügykezelési szabályzata; a vádlott erkölcsi és vagyoni bizonyítványa. Ezzel a mai tárgyalás fél egy órakor véget ért, mert a vádlott és védője kérelmére del-után a bank üzleti könyveit tanulmányozzák.

Második nap.

A tegnapi tárgyalásnál valamivel nagyobb érdeklődéssel folyt le a végtárgyalás második napja. A berendelt 35 tanu közül 30-an jelentek meg. Az elnök mindenek-előtt Fábry tömeggondnokot hívja fel val-lomásra, de kérelmére megengedik, hogy előterjesztését későbbben tehesse meg. Ez után Bartóky László vezérigazgatót hall-gatták ki. Előadja, hogy 51 éves, reformá-tus, nős, három gyermek atyja s tanult ke-reskedő. A népbank igazgatója 1882. már-ciús elsején lett. Az ügykezelés részleteinél Bartóky előadta, hogy az öngyilkos tiszt-viselők nem voltak alárendeltjei, azoknak a hatásköre sem volt kisebb az övénel. Az elnökkel is volt összekocanása. Egyik fel-tett kérdésre ugyanis Bartóky határozott

választ nem adott s mikor az elnök kise-gíteni akarta, ingerülten jegyezte meg:

— Ha a tekintetes törvényszék adja meg válaszomat, akkor én fölösleges vagyok.

Különben a vádlott vallomásaiban meglátszik a végtárgyalásra való készült-ség, a jegyzőkönyveket alaposan ismeri s csaknem minden megjegyzésre tud precize választ, bár erre nézve roppant körültekintő.

Harmadik nap.

A végtárgyalás harmadik napján foly-tatták Bartóky kihallgatását. A vádlott az elnök kérdésére oly részletességgel és oly alaposan beszél a váltótárca vizsgálatáról, hogy az elnök megjegyzezte, hogy oly pre-cizitással nem beszélhetne a vizsgálatokról, ha nem vett volna részt azokban. Az elnök további kérdésére elmondja, hogy a mérleg összeállítása nem reá tartozott s nem is az ő kötelessége volt rá felügyelni. Elismeri, hogy Zsilinszky főispán levélben közölte vele gyanuját Launer költsékezésével szem-ben, sőt mások is figyelmeztették, de a maga részéről nem vett semmi gyanuokot észre, hogy Launer becsületében kételkedjék. Hosz-szasan mondja el ezután a bank bukása előtti napok történetét s bizonyos megin-dultság vett rajta erőt, mikor tisztársainak öngyilkosságát említette. További kérdésre azt válaszolja, hogy a vizsgáló bizottság tagjai a bank bukása után körülbelül egy óra alatt rájöttek a sikkasztásra. A tárgya-lás még legalább egy hétig eltart.

Felelős szerkesztő: **Varga József.**

Kiadó-tulajdonos: **Sámuel A.**

HIRDETÉSEK.

Regálóbérlok és vendéglő-söknek.

Legolcsóbb árak kedvező feltétel.

Első rendű

Dreher Antal

kiviteli palackserek főraktára

KOVACS és MEZEY

Kőbánya, kápolna-utca 13. sz.

központi iroda és

megrendelési cím csakis

Kovacs és Mezey
BUDAPEST.

tea rum s cognac nagykereskedők

Szétküldésre csakis plombált ládák használatnak, melyek palackhiányt vagy törést teljesen kizárnak.

Árjegyzék kívánatra bérmentesen.
Legolcsóbb és legszolidabb palackser bovasárlási hely.

Köszönetnyilvánítás.

Tisztelt barátainak a vidéken köszönetet mondok az irántam, mint a Dietrich és Gottschlig cég volt intézője iránt tanúsított jóindulatu-kért és kérem azzal új vállalatomban is részesíteni. Kitünő tisztelettel

Kovacs István.

Meghívás.

A szarvasi takarékpénztár részvénytársaság

folyó évi február hó 20-ikán délelőtt 10 órákor
Szarvason a takarékpénztár saját helyiségé-
ben fogja megtartani

rendes közgyűlését

Tárgyak:

1. Igazgató jelentése a lefolyt üzletről.
2. Az 1892 évi zárszámla és mérleg előterjesztése.
3. A felügyelő bizottság jelentése és ennek alapján a fel-
mervény megadása.
4. A tiszta nyeresemény felosztása s az osztalék megál-
lapítása.
5. Elnök, alelnök, aligazgató és ügyész választása.
6. Az igazgatóság és felügyelő bizottság választása.
7. A kölcsönt bíráló és felügyelő bizottság díjának megál-
lapítása.
8. Alapszabályok módosítása.
9. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kiküldése.

Kelt Szarvason, 1893. február 4.

Sárkány János
elnök.

Meghívás.

Az öcsödi takarékpénztár részvénytársaság

1893 február 27-én d. e. 9 órákor
az intézet helyiségében tartja meg
IV. évi

rendes közgyűlését

Tárgyak:

1. Igazgatósági jelentés a lefolyt évi üzlet eredményéről, elő-
terjesztése a nyeresemény felosztási tervzetének, az osztalék megál-
lapítása, s a fölmentvény megadása.
2. A lemondott igazgató, s két igazgatósági tag, esetleg pót-
tagok s még egy 3 évet kitöltött, s ugyan ilyen 3 felügyelő bi-
zottsági tag megválasztása.
3. A napibiztosok s bírdó tagok napi díjjainak, s a pénz-
tárnoki évi díjának felemelése.
4. Az alapszabályok némely pontjainak módosítása.
5. Netalán beadandó indítványok tárgyalása.
6. Közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítő kinevezése.

Kelt Öcsödön, 1893. január 24.

Oláh Antal elnök.

Kéremnek a t. részvényesek, hogy ideiglenes részvényeiket, ál-
landó részvényekkel leendő kicserélés végett a szelvényekkel együtt
márczius 15-én túl beadni sziveskedjenek.

SIREMLÉK GYARI RAKTAR.

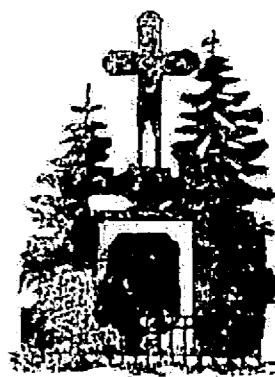
Schwartz Zakariás és társa

S Z A R V A S.

Van szerencsénk t. közönség becses tudomására hozni,
helyben a főpiacztéren özv. Pollákné-féle házban egy
gazdagon felszerelt

Sirkőgyári raktárat

nyitottunk,

hol módjában lesz mindenkinek az ő szeretett halottjai számára itthon megválasztani és megrendelni a sir-
követ, melyet eddig csak távol városokból, esetleg Budapestről lehetett csak beszerezni.

Nem mondjuk hogy külföldi gyárakkal vagyunk összeköttetésben korántsem, hanem igen is, külföldről
szerezzük be a nyers köveket és ezeket itthon feldolgozva, a csak képzelhető jutányos árakban árusítjuk,
így tehát ki-ki előre meg lehet nyugtatva, hogy raktárunkon levő sirkőveink magyar izlés szerint vannak
készítve és hogy azokat jutányosabban adhatjuk, mint más városok, vagy éppen Budapest kereskedői is, kik
ezt nem saját maguk gyártják, mint mi.

A sirkövek felállítását a temetőkben kezeség mellett magunkra vállaljuk, ép úgy elvállaljuk a temetők-
ben lévő sirköveknek megújítását legjutányosabb árak mellett.

Szivesen látunk mindenkit üzletünk helyiségeiben, de ép oly szivesen meglátogatjuk az illetőket lakásai-
kon is, kik eziránt bennünket megkeresnek, esetleg felvilágosítással és rajzokkal szolgálunk.

Készítünk bármely kőfajokból hasonló formákra, mint azt esetleg megrendelőink óhajtják.

Maradtunk magunkat kegyes pártfogásába ajánlva tisztelettel

Schwartz Zakariás és Társa

siremlékgyári raktára
S Z A R V A S. (főpiacztér.)

Minden kiállításon legmagasabb kitüntetésekert nyert

GRÓF

ESZTERHÁZY COGNAC

mely tiszta borból készül és ezért a közönség legkedveltebb itala,

MINDENÜTT KAPHATÓ

30—6

Központi-iroda: Budapesten külső váczí-ut 23.

Eladó ház.

Terray László Beliczey főutcán lévő háza előnyös feltételek mellett eladó, bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos.

Máriaczei Gyomorcsöppök

megszorultnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismert és házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet, felfújság, savanyu felbőgés, hasmenés, gyomorénés, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, uadar és hányás, gyomorgörög, székülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejtájsnát, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortulorhelésnél étellekkel és italokkal, gúszták, májbajok és hámorholásnál.

Érdített bajoknál a *Máriaczei gyomorcsöppök* évek óta kitünöknek bizonyultak, a mil száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 10 kr., nagy üveg 1 a 70 kr.

Magyarországi Ibraktár:

Dr. Béla Borsos gyógyszerháza
Budapest, Király utca 12 sz.

A vételét és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly csomagot tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával C. Brady és ezen szavakkal: „Valóiságot bizonyítom“.

A *Máriaczei gyomorcsöppök* valódiak kaphatók.

Szarvason: Bugyis Andor gyógyszerházában
Kunszentmártonban: Szilárdffi Károly, és Remetey Dezső gyógyszerházában. 43—8

CSAK

az illető a ki bevásárlásnál a „Horgony“ gyárjegyre figyel biztos lehet hogy nem kapot értéktelen utánzást

Pain-Expeller

„horgonnyal“ legjobb eredménnyel alkalmazható csusz; hátfájdalmak, fejfájás, köszvény, csipőfájdalmak, fogszagatás és meghűlések ellen; gyakran már egy bedörzsölés elegendő a fájdalmak enyhülésére Minden üveg a gyárjeggyel a „HORGONNYAL“

el van látva és ez után könnyen felismerhető, Minthogy ezen kitűnő háziszser majdnem minden gyógyszerházában 40 kros, 70 kros és 1 frt. 20 kros üvegekben kapható, mindenki által beszerezhető. Csakis a Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

valódi.

AZ

Elő magyar gazdasági gépgyár részvénytársulat

B u d a p e s t e n

- 1: A mezőgazdasághoz egyáltalában szükséges összes saját hazai gyártmányu, elismert kitűnő gépeit és talajmivelő eszközeit ajánlja.
2. Minden a gazdasági gépszakmába vágó felvilágosítással és tanácsokkal szívesen és díjmentesen szolgál.
3. Az összes gyártmányait magában foglaló képes árjegyzékét kívánatra készséggel megküldi.
4. A gyártelep Budsposten, külső váczí-ut 7. szám alatt van és annak megtekintése érdeklődőknek készséggel megengedtetik.

Levél-czim

ELSŐ MAGY. GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT
Budapesten, külső váczí-ut 7.

legolcsóbb könyvnyomda

A „SZARVAS ÉS VIDEKE” KÖNYVNYOMDÁJA

SZARVASON.

AJÁNLKOZIK
mindennemű és alakú
nyomtatványok elkészítésére:

FÓLYÓ IRATOK,
Könyvek,
ZÁRMÉRLEGEK,
Körlevelek,
Kereskedői
nyomtatványok.

LEVÉLPAPIROK
és
BORITÉKOK
cégnomással,
Jegyzékek,
CZIMKÉK,

Névjegyek

közönséges — — — 50 krtól
aranysegélyű — — — 1 frtól
fölfele 100 darab.

Báli- és Esketési
MEGALVON.

Diszokmányok,

Szalag-aranyozás.

Arjegyzékek,
Étlapok.

Keresztelői

Eljegyzési kártyák
izléses kivitelben.

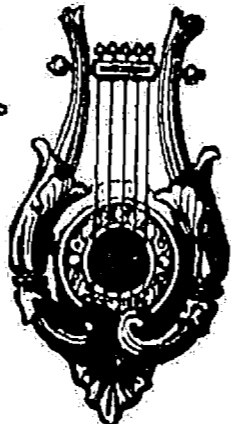
Raktáron:

ÜGYVÉDI
NYOMTATVÁNYOK,
Kötelezvények,
ADÓINTŐ
CZÉDULÁK.

Továbbá:

Mindennemű
bárcaák,
Betéti és üzleti
könyvecskék,
Körözvények,
Keresztlevelek,
Halotti jelentések,
jutányos árban.

Tudományos

és zeneművek.

FÜZETEK.

Gyászjelentések

Gyászsegélyű

NÉVJEGYEK.

ALAPSZABÁLYOK.

Vonalozott üzleti

KÖNYVEK,

Áru- és kö-
zönséges

SZÁMLÁK

Falragaszok,

Táblázatos munkák.

Egyházi és pénz-
intézeti munkák.

Szóval minden
könyvnyomdai uton
előállítható munkára
megrendelések
pontosan és jutá-
nyosan fogantosit-
tatnak.

A „SZARVAS ÉS VIDEKE”

KÖNYVNYOMDÁJA és HIRLAPKIADÓHIVATALA

(Városház és nagytemplom-utca sarkán)

Előfizetéseket elfogad — hirdetések, valamint nyilttéri
közleményeket a legjutányosabban számít fel.